MIELIPIDE

Grillimakkara on halvempaa kuin saman valmistajan koiranruoka. Pitäisikö tehdä jotain, vai antaa olla? **NIMIMERKKI KAUPPA EI AINOA PAHIS TEKSTIVIESTISSÄÄN**

LUKIJALTA

Synkimmät ennusteet toteutumassa

"Ministeri Stubb ei tunne euroalueen tilaa" otsikoi professori Heikki Niskakangas Aalto-yliopistosta artikkelinsa Helsingin Sanomiin (28.6). Niskakangas kertoo, kuinka Stubb paljastaa tietämättömyytensä ja hänen kirjoituksestaan lehdelle välittyy väärä usko euroalueen vakauteen ja valoisaan tulevaisuuteen.

Professori Niskakangas kertoo, kuinka tosiasiassa olemme pinteessä. Pahemmassa kuin koskaan. Vaikeat ajat ovat vasta edessä. Tosi vaikeat ajat, hän toistaa moneen kertaan.

Euroalue on koko maailmantalouden heikon lenkki. Espanjan valtionvelka ylittää tänä vuonna 90 prosenttia ja Italian 130 prosenttia bruttokansantuotteesta. Ja nämä taloudet ovat omaamme verrattuna jättiläisiä.

Kreikka on oma lukunsa eikä ilmiselvästi pysty maksamaan koskaan velkojaan, jatkaa Niskakangas.

Suuri osa euroalueen pankeista on jäätyneessä tilassa. Tämäkin on toki tiedetty, mutta siitä ei vain ole saanut kirjoittaa muuten kuin sosiaalisen median sisällä Suomessa. Nämä pankit ovat EKP:n tekohengityksen varassa.

Huonot luotot olisi irrotettava roskapankkeihin ja terveet pankit pääomittaa. Siihen ei vain ole enää varaa.

Financial Timesin eurokolumnisti arvioi rahan tarpeen olevan noin tuhat miljardia, kun unionin valtiovarainministerit lupasivat pankeille enintään 60 miljardia. Summa on Suomen valtion budjetin luokkaa, kun vaadittaisiin kahdenkymmenen Suomen valtion budjetin verran varoja.

Investoinnit eivät lähde käyntiin, kun siihen ei ole varoja. Taakka on pankkien sijoittajilla ja kotivaltioilla.

Pankkisektorin uudelleenjärjestelyä ei ole näköpiirissä. Pankkiunioni syntyy, mutta taloutta se ei uudista. Edistystä sekin on, kun pankkien rahat ja veronmaksajien rahat pyritään ongelmatilanteissa erottelemaan toisistaan.

Moni pieni ja keskisuuri yritys on nyt vaikeuksissa rahoituksensa kanssa. Lainarahan ehdot ja hinta tulevat syventämään kriisiämme.

Menneet vuodet on käytetty kriisien hoitoon, kun olisi tullut hoitaa talouksien uudistamista.

Euroopassa markkinavoimat ovat nyt vain katoavia työpaikkoja ja säästämistä, rahan polttamista vääriin kohteisiin. Pankkiunioni on pakon edessä tehtyä rästitöiden hoitoa, kirjoittaa myös Helsingin Sanomat pääkirjoituksessaan (29.6). Lehti alkaa noudattaa yleiseurooppalaista linjaa.

Helsingin yliopiston professori Heikki Patomäki, maailmanpolitiikan ylin tutkijamme ja kouluttaja, antaa vielä synkemmän kuvan (HS 28.6) kuin Niskakangas.

Euroaikana Suomen talous on jäänyt jälkeen Ruotsista. Vain yhden puolitotuuden Patomäki löytää Aleksander Stubbin kirjoituksesta. Inflaatio on pysynyt kohtuullisena. Ja tämä on juuri syy siihen, miksi olemme syvällä suossa.

Uusliberaali tapa ei tuo kilpailukykyä ja pitää kysynnän alhaalla. "Lisää ja tiukemmin samaa" -reformi on ollut eurooppalainen syvä virheemme. Siinä vain kriisialttius on lisääntynyt. Samalla hataralle perustalle rakennettu yhteisvaluutta kääntyi koko Eurooppa-projektia vastaan.

Puheet euron ja koko EU:n hajoamisesta ovat yleistyneet eri puolilla Eurooppaa. Patomäki luettelee esimerkkeinä etenkin Saksan ja Britannian taloustieteilijät sekä poliitikoista George Soroson, Oskar Lafontainen ja Britanniasta koko median kampanjoimassa EU:ta vastaan.

Kun kunnollinen demokratia puuttuu, moraalista ja eettistä, kansakunnille tyypillistä avainresurssia ei ole olemassakaan. Koko ajan EU on kohdannut oman moraalivajeensa.

On väärin luulla, että oikeat ratkaisut on tehty ja hyvät ajat ovat edessä. Suunta muuttuu, mutta todennäköisemmin pian edessä on hajaantuminen, kertovat omat kansakuntamme johtavat asiantuntijat johtavassa mediassamme välittäen samalla oman tiedeyhteisönsä epäilemättä jo enemmistön näkemykset myös meille suomalaisille, hyväuskoisille syrjäisen entisen alusmaan asukkaille Venäjän luoteiskulmassa.

Matti Luostarinen
fil.tri, val.tri

Kysymys

En ole maanviljelijä, mutta onko oikein avata paalia katkoteräisellä mattopuukolla. Jos terä avatessa katkeaa heinään, niin eikö ole vaara, että lehmä saa sen sisuksiin.

Ei nimimerkkiä

Lupiinista

Vai että lupiinista tielaitokselle typpirahaa. Varsinainen "asiantuntija". Mikähän se varsinainen satokasvi sitten olisi?

Jotakin järkeä

Kananmunat

Ukraina saa vapaasti viedä munia EU-alueelle. Tämä vaikuttaa koko alueen hintoihin. Täällä pari kanatonta myyjää pilaa alan.

Ei mitään uutta

Hallintomiehille

Grillimakkara on halvempaa kuin saman valmistajan koiranruoka. Pitäisikö tehdä jotain, vai antaa olla?

Kauppa ei ainoa pahis

Mihin muovit?

Minne muoviroskat, kun 4H ei kerää. Muuten niistä eroon pääseminen maksaa?

Savunako ilmaan

Maidon hinta

Maidon hintaan ei edes indeksikorotusta vuoden -95 jälkeen. Tuottajat vähenevät. Nyt vielä myydään maitoa alle tuotantokustannusten. Valion johto vaihdettava.

VH

Osamaksu

Keskusta ja perussuomalaiset gallupissa hallituksen ohi. Tuli kuntauudistamisesta osamaksuerä.

Röyhkeys palkittiin

Kataisen sote-laki

Valtionhallinto laskee ja maksaa erikoissairaanhoidosta kuntien hallinnolle, suurkaupunkihallinto laskuttaa rahat kuntien hallinnolta.

Ei nimimerkkiä

Arvonlisävero

Alv:n maksaa aina työn teettäjä tai tuotteen ostaja. Alv on vain lainassa tekijällä tai myyjällä. Yritystyypillä ei merkitystä.

Alfasud

Nyt loppuu

Katkerana lopetan laatulihan tuotannon. Kiitos teurastamot ja kauppa. Miinus neljä senttiä HK viime viikolla. Ette arvaa kuinka tekee kipeetä.

Ei nimimerkkiä

Isoveli valvoo

Etelä-Savossa ajojahti maalla asuvia kohtaan. Kerätään likakaivorekisteriä, mutta Talvivaara ok.

Kohta riittää

Nato

On kerrassaan uskomatonta, kuinka syvälle suomalaisten sieluun on suomettuminen vaikuttanut. Selvimmin se tulee esiin Naton vastustamisena.

J. Kalervo

Työn arvo?

Tarkastuksien kuluista virkamiehen työlle on laskettu hintaa, mutta ei tuottajan työlle. Onko tuottajan työ arvotonta virkamiesten mielestä?

Ei nimimerkkiä

Uurnilla tavataan

Nykyisiltä vallanpitäjiltä outoja, elämälle vieraita lakeja. Tulevissa vaaleissa varmaan vahvoilla maalaisjärjen suosijat.

Ei nimimerkkiä

Nitraattiasetus

MTK:n mielipide uuteen nitraattiasetukseen tuli selväksi. Voisiko vielä kertoa esityksen lukijalle faktoina?

Tiedon vai asenteen välitystä?

VIERASKOLUMNI

Perussuomalaisten puoluekokous

Istun Pohjois-Karjalassa, Joensuussa, ystäväni terassilla tiistaiaamun auetessa. Perussuomalaisten puoluekokouksesta on pari päivää aikaa. Pääni pilkkoo kokouksen tapahtumia ja opetuksia omiin lokeroihinsa. Aivot tekevät analyysia. Lomatunnelmissa, toivottavasti ei kesäterässä.

Olen paljon nähnyt puoluejohtajia. En vöyhähdä helposti. Päätin jäädä Suomen politiikkaan.

Päätös ei ollut henkilökohtaisesti helppo, oikea se silti oli. Ja kannattajien mieleen. Ei myönteiseen tukeen kyllästy. Kiitos myös tämän lehden lukijoille, joista tukea on vuosien varrella tullut paljon, myös silloin Egyptin aikaan, jolloin gallupit viistivät vaatimattomissa lukemissa.

Perussuomalaiset on Suomen seuratuin puolue. Olemme vakiinnuttaneet asemamme johdonmukaisella politiikalla. Vanhojen puolueiden jankutus ei Perussuomalaisiin tehoa. Kun me puhumme politiikasta, muut puhuvat meistä. Sopiihan tuo meille.

Perussuomalaiset ja minä pystymme jopa vaikuttamaan Paavo Väyryseen! Asia, joka ei onnistu joka jäppiseltä! Tiedätte, mitä tarkoitan.

Seurasin kokousta tarkasti, puheita, tunnelmia, jälkipyykkiä. Iltajuhla oli itselleni tärkeä tunnelman tiivistäjä. Tällä joukolla pärjätään varmasti vaaleissa. Miksi?

Oma työ ja sitoutuminen ja se, että vanhat puolueet ja mediaeliitti eivät vieläkään tajua tai tunnusta, mistä voimamme kumpuaa. En aio sitä olla heille taskulampulla näyttämässä.

Kyllähän minua media kiinnostaa. Luin tarkasti sekä kokousselostukset että kolumnit. Ja pääkirjoitukset. Niistä näkyi paitsi se, kuka oli paikan päällä, myös se, kuka teki analyysia ja kuka muuten vaan toisteli omia ennakkoluulojaan.

Pääkirjoittajat, tulkaa joskus paikan päälle. Kaksi havaitsin, toisen silmät aukesivat, toisen akkunalaudat pysyivät kiinni.

Ei perussuomalaisista tykätä tarvitse, jos ei halua.

Yksi mies, minä, en saa aikaan kaikkea tätä. Johdan kyllä. Kun katsotte, mitä Suomen kunnissa tapahtuu, ymmärrätte. Kuntavaalituloksemme takasi pitävän pohjan. Jytkyn piirustukset raapustettiin paperille jo vuoden 2008 kuntavaaleissa.

Suorajäsenyys oli nerokas oivallus vuonna 1995. Siitä ei pidä luopua. Sitä pitää kehittää. Junteiksi ja jurrikoiksi leimatut perussuomalaiset ne vaan pistivät sähköisen äänestyksen toimimaan. Muut seuraavat perässä.

Painettu sana ja puhuttu puhe. Siinä on valtava voima.

Omalta kohdaltani voin sanoa, että arpa on heitetty. Aion jatkaa Suomen politiikassa vielä hyvän tovin ja teen kaikkeni, että saan sille kansan kannatuksen, sillä ilman sitä en voi mitään tehdä.

Puolueen eurolinja on täysin selvä. Emme ole sitoutuneet Euroopan unioniin emmekä euroon. Se, joka politiikkaa ymmärtää, tietää, että se on tässä vaiheessa myös viisas kanta. Aika kypsyy ja kypsyttää. Johtopäätösten aika lähenee.

Hyvää kesää!

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

Oppia Kekkos-oopperasta

Kun sain kutsun perjantaiksi 7. kesäkuuta 2013 Ilmajoen Musiikkijuhlille katsomaan Kekkos-oopperaa, menin sinne uteliaana, sillä olinhan ollut kahdessa presidentti Kekkosen nimittämässä hallituksessa maa- ja metsätalousministerinä.

Muitakin yhtymäkohtia oli, sillä oopperan kirjoittaja Lasse Lehtinen oli sosialidemokraattien kansanedustaja vuosina 1972–1982. Myös itse olin kansanedustaja näinä vuosina.

Presidentti Kekkosen elämäntyössä tuo ooppera valotti sitä itsenäisen Suomen sodanjälkeisen ajan tärkeää tavoitetta, että Venäjän kanssa pitää kyetä rakentamaan pysyvä, luottamukseen perustuva rauhantilanne.

Tuonkin asian esille ottaminen oli ajankohtainen, sillä juuri samoihin aikoihin oli eduskunta hyväksynyt Suomen ulkopolitiikkaan uuden näkökulman "verkottuneesta puolustuksesta", jota kukaan ei tunnusta keksineensä.

En sano muuta noista kahdesta sanasta kuin sen, että ei niillä ainakaan millään tavalla luottamusta Venäjänsuhteisiin lisätä. Suomen olisi viisainta pysyä puolueettomana.

Tuo Ilmajoen Kekkos-ooppera palautti mieleeni myös poliittisesta vallankäytöstä sellaisia asioita, joita jokaisen äänioikeutetun suomalaisen pitäisi ryhtyä miettimään.

Olin MTK-Keski-Pohjanmaan liiton toiminnanjohtaja, kun "Ullavan viisaat" alkoivat vetää minua mukaan politiikkaan.

Minut valittiin kansanedustajaksi 1966 ja tuossa eduskunnassa oli vasemmistoenemmistö. Puoluesihteeri Kaarlo Pitsinki oli saanut kuuluisaksi tulleella "Kurkusta kiinni" -vaaliohjelmallaan työväestön liikkeelle, ja sosialidemokraatit saivat vaalivoiton.

Kun keskustapuolueen johto kokoontui ensimmäisen kerran vaalien jälkeen pohtimaan hallitustilannetta, olin kansanedustajana mukana. Mielialat olivat vastenmieliset hallitukseen osallistumiselle, mutta muistan käyttäneeni sellaisen puheenvuoron, että hallitukseen on mentävä, jos sinne pääsee.

Puheenvuoro oli rohkea vastavalitulta kansanedustajalta. Kun olin maanviljelijäin ammattijärjestön työntekijänä taistellut 10 vuotta maatalousväestön asemasta, tiesin tarkkaan, että ei oppositiosta asioita hoideta.

Kekkosen vallankäytössä oli aina tavoitteena itsenäisen Suomen etu.

Kun suurilla puolueilla ei ollut hallitushaluja, Kekkonen valtaoikeuksillaan nimitti vähemmistöhallituksen mielialoja kypsyttämään.

Tämä näkökohta tuli selvimmin esille, kun eduskunnan hajotusvaalien jälkeen 1972 Kekkonen valtaoikeuksillaan nimitti Rafael Paasion sosialidemokraattien vähemmistöhallituksen, lempinimeltään "Paasion nappulaliiga".

Kekkosen vallankäyttö lähti siitä, että ne hallitukseen, joille kansa on luottamuksensa vaaleissa antanut.

Presidentti Kekkonen ymmärsi kansanvallan ja demokratian aivan eri tavalla kuin Timo Soini.

Timo Soinin demokratia toimii niin, että vaaleissa luvataan kansalle sellaista, että saadaan paljon kansanedustajia ja puoluetukea, mutta kieltäydytään hallitusvastuusta.

Esitän seuraavan Kekkos-oopperan aiheeksi: Kekkosen vaikutus hallituspolitiikkaan.

Heimo Linna
sotaveteraani
ent. kansanedustaja ja ministeri

JAANA KANKAANPÄÄ

Ravintola Juuren puoti Helsingissä on yksi toimintansa lopettaneista lähiruokamyymälöistä.

Luomubisnekseen lähdetään kevyin eväin

Maaseudun Tulevaisuus uutisoi 1.7.2013, että "Jälleen yksi luomukauppa sulkee".

Jos luomukauppa suljetaan puolen vuoden jälkeen, sehän ei ole edes tullut asiakkaiden tietoisuuteen. Vasta kolmen vuoden jälkeen voidaan todeta, tuleeko tästä menestyvä kauppa.

Yrittäjä on ilmeisesti uskonut iskevänsä "kultasuoneen". Ihmettelen, jos Sitra on ollut mukana ja suunnitelmat ovat näin kevyitä.

Lähiruoka-luomukaupan perustamisen yksi kulmakivi on sijainti suurien asiakasvirtojen varrella, esimerkiksi liikennemyymälän tai hypermarketin pihapiirissä. Valikoiman tulee olla tarpeeksi laaja. Pitää olla laaja sitoutunut tuottajaverkosto, josta tuotteet tulevat ilman välikäsiä. Yrittäjän ja henkilöstön tulee uskoa lähiruokaan ja luomuun.

Pelkkä tuotteiden välitys ei elätä. Yrittäjillä pitää olla jotakin omaa tuotantoa: juustola, leipomo, viinituotantoa, omaa lihakarjaa, puutarha ja niin edelleen.

Uskoisin vielä, että Helsingin keskustassa tilavuokrat ovat liian korkeita tällaiselle myymälätyypille ja tämä taas johtaa liian korkeaan hintatasoon.

Näyttää siltä, että lähiruoka-luomubisnekseen lähdetään liian köykäisin eväin.

Miksei esimerkiksi MMM hyödynnä hyviä kokemuksia, miksi rahaa jaetaan hatarin perustein?

Miksi ministeriö ei oikaise lähiruoka-luomuketjun tulonjakoa, pellolta pöytään, oikeudenmukaiseksi?

Kannattaa myös huomata, että päivittäistavaraketjut ovat merkittävästi lisänneet lähi- ja luomutuotteita valikoimiinsa. Se on luontainen ostopaikka kiireiselle asiakkaalle.

Lähiruoka-luomukaupan on tarjottava jotakin muuta, mitä marketeista ei saa, pitää erilaistua.

Pekka Rusila
Heinola
eduskunnan lähiruoka-työryhmän jäsen

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Turvapaikka ja Nobelin rauhanpalkinto

On varsin mielenkiintoista nähdä, kuinka rähmällään Suomi ja Euroopan unioni sekä kaikki muut maat – Vladimir Putinin Venäjää myöten – ovat suuren ja mahtailevan USA:n edessä.

Kumartavatko ne nöyrästi "kuningasta" ja luovuttavat vastaan panematta Edward Snowdenin amerikkalaisten käsiin tuomittavaksi – kenties jopa kuolemaan.

Häpeän olla suomalainen ja eurooppalainen, jos näin tapahtuu.

Jos täällä Suomessa ja Euroopassa ollaan sellaisia vellihousuja, että Snowdenille ei uskalleta myöntää turvapaikkaoikeutta vaan ajetaan hänet täältä kylmästi muualle, niin toivon hartaasti, että Väli- tai Etelä-Amerikasta löytyy joku rohkeampi ja amerikkalaisia pelkäämättömämpi valtio, joka ottaa Snowdenin suojelukseensa eikä luovuta häntä pois, vaikka amerikkalaiset kuinka pelottelisivat ja painostaisivat.

Paljastamalla USA:n härskin ja täysin anteeksiantamattoman vakoilutoiminnan Edward Snowden on tehnyt koko maailmalle niin merkittävän teon, että meidän velvollisuutemme on taata hänen turvallisuutensa eikä päästää häntä amerikkalaisten kynsiin revittäväksi. Se on vähintä mitä voimme tehdä.

Tuomion ja rangaistuksen sijasta sekä loppuikäisen turvapaikan lisäksi Edward Snowden ansaitsisi aivan ehdottomasti myös tämänvuotisen Nobelin rauhanpalkinnon.

Seppo Kotilainen
Iisalmi

VIIKON KYSYMYS

Aiotko mennä Seinäjoelle Farmari-näyttelyyn?

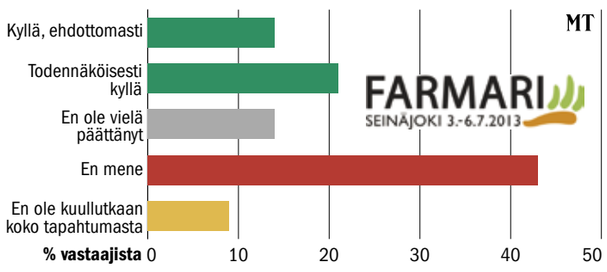

Pitkä matka Seinäjoelle karsii Farmari-intoa

Viikon kysymys tiedusteli lukijoiden Farmari-aikeita. 43 prosenttia vastaajista ilmoitti, ettei aio lähteä Seinäjoelle maatalousnäyttelyyn.

14 prosenttia aikoi mennä ehdottomasti, 21 prosenttia luultavasti. 14 prosenttia vastaajista oli kahden vaiheilla ja 9 prosenttia ei ollut kuullutkaan koko tapahtumasta.

Useimmissa kommenteissa perusteltiin sitä, miksi Farmarissa ei käydä. Pitkä matka Seinäjoelle oli yleinen peruste.

"Liian kaukana. Jos olisi muutamien kymmenien kilometrien päässä, pistäytyisin", toteaa Salakka.

"Tiet on turhan kuoppasia ja peltipoliiseja täynnä", väittää Esko.

Itärajan tyttö odottelee, että Farmari pidetään Joensuussa.

Lypsäjä ei ehdi matkustaa, ja pitää Farmaria kaupunkilaisille suunnattuna.

"En mene, koska päiväseltään liian pitkä matka edestakaisin lypsyjen välissä, eikä toisaalta nykyiset näyttelytyylit kiinnosta, eikös Hesassa järjestetä vuosittain juuri kaupunkilaisille suunnattu Elmia, tai vastaava?"

Vampulan miehenkään mielestä Farmari ei täytä ammattilaisen odotuksia.

"Asun Satakunnan ja Varsinaissuomen rajamailla. Täältä ei juurikaan viitsitä Seinäjoelle asti lähteä katsomaan markkinamyyjiä ja kaupunkilaisille suunnattua eläinosastoa ynnä muuta yleisön rahastusta. Kävimme toissa vuonna Porin näyttelyssä ja siellä ei tosi maanviljelijää kiinnostavaa ollut juurikaan mitään, koneosastokin aivan olematon. Odotamme innolla ensi vuoden Okra-näyttelyä, sinne menevät kaikki, jotka etsivät jotain uutta ja mielenkiintoista maatilanpitoon liittyvää."

> »Tiet on turhan kuoppasia ja peltipoliiseja täynnä.«
>
> **ESKO**

Koira pitää Myyn kotona.

"Taidan jättää väliin. Koiraa en halua ottaa mukaan kokonaiseksi päiväksi näyttelykentälle kuumaan, meteliin, ihmisvilinään ja koira rajoittaa myös omaa ruokatauon pitoa."

Toinen, maalaishenkinen tapahtuma vetää Oulun seudulla väkeä osittain samaan aikaan. Pienen maalaistalon varttunut poika kirjoittaa:

"Oulun läänin alueen ihmisille Oulaisten Wanhan Woiman päivät on kehittynyt suuren suosion konepäiviksi. Jotenkin siellä silmä ja mieli lepää, kun näkee kovaa perustyötä tehneitä koneita ja niiden taitavia käyttäjiä. Niillä koneilla ja miesten työllä on Suomesta saatu nälkä poistumaan. Wanhan Woiman päivät on lisäksi samaan aikaan eli pe 5.–su 7.7."

Kommentoijista vain kaksi ilmoittautui Farmarissa kävijäksi.

"Lähellä, kerrankin. Viedään lapset katselemaan eläimiä ja kaikkea muuta kivaa", iloitsee Ansku74.

Nyt kysytään lähiruuasta

Mikä on mielestäsi lähiruokaa? Onko sen oltava kotimaista, vai etäisyyskö ratkaisee? Ota kantaa osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi.

HENRIK SCHÄFER